

РЕШЕНИЕ

№ 2685

гр. София, 30.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 04.06.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Влатова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на
прокурора Христова, като разгледа дело номер **2430** по описа за **2010** година
докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр.
2-ро от ЗАНН е образувано по касационна жалба на юрисконсулт Христина
Маркова като пълномощник на Отдел „Пътна полиция” към С., гр. С., бУ. „, Ц.
№ 33, срещу Решение от 16.02.2010 г. на Софийския районен съд, Наказателно
отделение, 101 състав по НАХ дело № 3303/2009 г., с което е отменено
Наказателно постановление № 149697/14.11.2008 г. на заместник-началника на
отдел „Пътна полиция” при С., налагащо на В. И. Т., на основание чл. 179, ал. 1,
пр. 1 от Закона за движението по пътищата, административно наказание „глоба”
в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 2, пр. 5 от ЗДвП. По изложени в
касационната жалба съображения за неправилност на обжалваното решение,
относими към касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, се иска
отмяната му и потвърждаване на отмененото с него НП.

Ответникът в касационното производство – В. И. Т., чрез пълномощника си адв.
И., отрича основателността на жалбата.

Прокурорът дава заключение за основателност на жалбата.

Касационната жалба, подадена в срок, е неоснователна.

1. Първата хипотеза от състава на нарушението по чл. 179, ал. 2 от ЗДвП
санкционира причиняването на ПТП поради движение с несъобразена скорост. В
частта относно понятието несъобразена скорост нормата на чл. 179, ал. 2 е с

бланкетна диспозиция, тъй като съдържанието на това понятие е дефинирано в чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. Последната разпоредба създава задължение за водачите да избират скоростта на движението при съобразяване с факторите, посочени в закона, така че да могат да спрат пред всяко предвидимо препятствие.

2. Скоростта е физическа величина, която има стойностно измерение. Въвеждането в АУАН и НП на твърдение за конкретната скорост на движение на управляваното от нарушителя МПС е както предпоставка за упражняването на правото на защита в аспекта на възможността привлеченото към отговорност лице да разбере нейният източник, така и за преценката за съответствие на конкретната скорост с тази по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

3. Настъпването на ПТП е косвено доказателство за несъобразена скорост, но доказателственият извод от това доказателство не е единствено възможен (има и други възможни причини за настъпване на съставомерния резултат, които не са обсъдени и не са изключени – вж. например чл. 20, ал. 1 от ЗДвП), поради което в противоречие с чл. 303, ал. 2 от НПК атакуваното наказателно постановление е основано на предположение.

По изложените доводи решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – С.-град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.02.2010 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 101 състав по НАХ дело № 3303/2009 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: